

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Didymo. 199.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

δεικτος. τοῖς γὰρ ἐπιταῦθα ἑσπαινοῖς, καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς εὐπορίας συγκαταλέβεται. εἰ δέ τις πλὴν ἐκείθεν ἀνταπόδοσιν ζητεῖ, καὶ νῦν λαμβάνει ἀπαρχὰς καὶ κῆρ πλῆσιον κομίζεται γέρας.

catio cum iis qui inopia conflictantur. Etenim cum huius vitæ laudibus beneficij quoque dati merces vnâ extinguitur. Sin autem quispiam futuram mercedem quaerit, ille & nunc primitias accipit, & illig amplum & copiosum præmium refert.

Τῷ αὐτῷ. ρση.

Eidem. 198.

Ἐπειδὴ ἀεὶ σοὶ εἶπας πεφηνέου παρὰ πρῶτον, δέχου καὶ ἄλλην οὐκ ἀναξίαν ἐκείνης ἀφροσύνας, πλὴν τῆς ἐβραίων ἀρρένων μακροφρονίας ὁμοίαν, ἧς οὐδὲν ἀντιμετέτατο ἐκδικήσῃ, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ πάλαι ἀρρένας σπορνίζας, ἵνα καὶ τοῖς σώμασιν ἔχη ἡ δίκη τὸ ὅμοιον. πρῶτον ποῖν ἀσφαλῶς, καὶ μὴ μέμψῃς πρῶτον.

Quoniam optima tibi priora visa esse dixisti, aliam quoque illa minimè indignā sententiam accipe. Nefariæ masculorum Hebræorum cædi Deus eadem ultionem ac pœnam rependit, omnibus maribus in rubro mari oppressis ac suffocatis: quo nimirum corporibus quoque pœna similitudinem haberet. Quocirca prudenter, attēde, non autem temerè reprehende.

Διδύμο. ρσθ.

Didymo. 199.

Κόκκον σινάπεως πλὴν ἑράνιον βασιλείαν ἀπειράζει ὁ κύριος, πλείστον ἔνεκα τρεπῶν, ἀφ' οὗ πλὴν εὐτελείας τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ συγκαταβάσει πτωχείας, ἀφ' ἧς ἡμῶν ἡ σκιά καὶ ἀνάψυξις ἀπὸ πατρῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ γέροντος ὀδύνης, ἀφ' οὗ πλὴν ἐν ἀρχῇ τῆς εὐαγγελίας τῆς ποιμνίης συμκρότητα. ἀφ' οὗ πλὴν ἐμφυτον τῆς κόκκου δριμύτητα, ἧς καὶ ζήζει ὁ τῆς γενῆς ἔμπορος ὀδύνη, ἀφ' οὗ μὴ ἀλακότησιν, ἀλλὰ πλὴν ἀδιάρετον σώζειν ἑσπασιν. ὁ γὰρ θεὸς ἐπιθεῖς, καὶ εἰς ἓνα τέλειον ἄνθρωπον συγαρμοσθηθεῖς, ἀδιάρετον ἔχειν καὶ ἀτμινοὶ πλὴν πρὸς αὐτὸν οφείλει σιμάφειαν. ἐδὲνί παθεῖ χειρὸς ζομῆν, ἀλλ' ὅλην αὐτῷ συτεταγμένην.

Plurimis de causis Dominus cælorum regnum sinapis grano comparauit, nempe ob paupertatis, quam pro indulgenti sua demissione subiit, vilitatem, quæ nobis vmbra atque ab huius vitæ doloribus leuationem conciliauit: ob ouilis, in Evangelij primordiis, tenuitatem: ob naturalem sinapis acrimoniam, qua etiam opus habet is, qui per arctam viam mercaturæ causa graditur: ac denique quia ne sectione quidam amputatur, verum indiuisam hypostasim conseruat. Nam qui Deo copulatus, atque in vnum perfectum hominem compactus est, eiusmodi cum eo coniunctionem habere debet, quæ diuidi ac scindi nequeat, nec vlla calamitate diuelli possit, verum omni ex parte cum eo coniuncta sit.

Ἡ' ρωνι. ἀλακότη. σ.

Heromi Diacono. 200.

Ἡ' τῆς πρῶτης ρημάτων ἀλάτοις, τοιαύτῳ ἔχει σαφηνείαν. ἐκάλυπτον δάκρυσι τὸ θυσιάζοντα, φησὶν ὁ θεός, δάκρυσι δάκρυσι δάκρυσι, ἀρπαζομένων, συγκοφανταμένων. τοῦτε χεῖρ καὶ ἐπ' ἐλέγχῃ πῆσι ταῦτα μεμφομένης, καὶ τῆς συμβάντων ἀπι-

Propheticorum verborū sententia hanc explanationem habet: operiebant lachrymis altare meum, ait Deus, lachrymis, inquam, eorum qui iniuria afficiebantur, quibusque facultates suæ eripiebantur, atque calumniæ comparabantur. Eoque nomine hæc ipsis crimini vertit, cum iis suc-

